

BENICARLÓ

CRÒNICA

Setmanari d'Informació i Divulgació Cultural
Nº 102 - Any IV - 3 de novembre 1988 - 100 ptes.

Ramon Barnils:
Confessions d'un Periodista

C.D. Benicarló,
victoria con garra

Bienaventurados...
Malaventurados

En la Festividad de Tots Sants se puso una vez más de relieve la peligrosidad del cruce de los semáforos del camino del cementerio.

Telèfons d'Interès

Ajuntament	47 00 50
Polícia Municipal	47 00 50
Bombers Voluntaris	47 00 50
Ambulatori S. Social	47 11 98
Servei d'Urgències	47 11 98
Servei d'Aigües	47 16 60
Hidroelèctrica	47 14 00
Correus i Telègrafs	47 09 98
Renfe	47 01 99
Creu Roja	47 10 79
Telegrams per telèfon	22 20 00
Guàrdia Civil	47 06 34
Oficina de Turisme	47 31 80
Butà	47 14 87
Casal Municipal	47 37 16
Parc d'Obres i Serveis	47 03 43
Benicarló-Ràdio	47 51 11

HORARI DE TRENS

Direcció Barcelona

05,23 Expreso
06,54 Interurbano
08,42 Expreso
10,29 Interurbano
11,45 Electrotrén
14,04 Talgo
15,22 Rápido
18,29 Interurbano
20,43 Tranvía (fins

Vinaròs)

Direcció València

07,49 Tranvía
12,44 Rápido
13,05 Rápido
14,23 Talgo
19,05 Electrotrén
20,20 Expreso
21,24 Tranvía
21,42 Expreso

Horari d'Autobusos

A **Vinaròs**, a tres quarts, des de 8'45 a 19'45.

A **Peníscola**, al quart, des de 8'15 a 19'15.

A **Albocàsser**, diari a les 16'30, els dilluns, dimecres, divendres i dissabtes arribe fins a **Culla**.

A **Càlig**, dilluns i dimecres a les 13'15.

A **Salzedella**, a les 18'30, diari.

A **Castelló**, 7'45, enllaç a València, 8'45, 13'45.

A **Tortosa**, 16'30, enllaç a Barcelona.

LA RECETA DE LA SEMANA

Lomo a la sevillana

Ingredientes para 8 ó 10 personas, 1-1 / 4 Kg. de cinta de lomo, 100 gramos de panceta entrevenada, 5 huevos, 100 gramos de aceitunas rellenas de pimiento, 1 miga de pan mojado en leche, sal, pimienta y perejil.

La presentación preferiblemente cortado en lonchas y acompañado de alguna ensalada. Conservación, 2-3 días en la nevera y, envuelto, 2 meses en congelador.

Modo de hacerlo: Con un cuchillo afilado, cortar toda la parte central del lomo y picarlo junto con la panceta (esto lo puede hacer el carnicero).

Batir un huevo y unir con la carne picada, sal,

pimienta, miga de pan y perejil picado. Cocer, enfriar y pelar 4 huevos, rellenar el lomo procurando colocar en el centro del relleno un huevo tras otro y alrededor las aceitunas.

Envolver bien en papel de aluminio y colocar en una fuente de horno a 180 grados durante 1 ¼ horas.

Cuando esté frío, cortar en lonchas finas. Se puede hacer una salsa con cebolla y zanahoria picada y estofada en unas cucharadas de aceite, un chorreón de Jerez y el jugo de la carne que queda en la fuente de horno.

Nota: Se aconseja usar huevos de codorniz para el relleno.

Pub 10

Cristo del Mar, 8

Tu lugar de reunión

Hernán Cortés, 44
Tel. 47 10 19
BENICARLO

FOLIO Y MEDIO

La Piscina

Ha nacido el Club Natació Benicarló, que cobra vida propia tras su gestación y desarrollo en el interior del Club d'Atletisme Baix Maestrat.

Casi doscientos niños forman la masa social del club con proyección deportiva hacia el 92. «Seis participantes y dos medallas son nuestras aspiraciones para los JJ.OO. del 92», me comentaban los directivos de la junta recién estrenada mientras picábamos unos tacos de tortilla en el Casal Municipal.

Casi doscientos niños a los que les gusta la natación como expresión deportiva y escuela de competición vital, son una potencia poderosa. Para entrenarse, para poder nadar, durante todo el curso escolar este colectivo tiene que desplazarse a Vinaròs. Ello supone el 85 por 100 de la cuota (dos mil pesetas) mensual que han de pagar los padres. Cuatrocientas mil pesetas todos los meses, se queman en un trayecto de seis kilómetros. Es hora de ponerse manos a la obra y construir una piscina. Aquí. En Benicarló. El mantenimiento no será tan oneroso, si los padres siguen pagando esa cuota de 2.000 pesetas mensuales y ese dinero va a parar a la piscina en vez de al transporte.

El Ayuntamiento de Benicarló tiene un proyecto de estadio con piscina incluida. Una piscina descubierta de 50 metros. Un lujo innecesario. Una piscina de 50 metros, descubierta, no soluciona nada. Los

maños, los vascos y los alemanes se lo pasarán pipa en sus vacaciones. Pero los jóvenes benicarlandos tendrían que seguir subiendo al autobús para entrenar en Vinaròs. De doce meses, por lo menos, nueve.

Más vale plantearse seriamente la construcción de una piscina cubierta de 25 metros, climatizada, en la que puedan entrenar positivamente y dejar de epatar al personal con ese superlujo de los 50 metros al aire libre. Porque no vale el argumento de que «estamos en noviembre y todavía podríamos darnos un baño en el mar». A la hora que los nadadores entrenan, después de clase y muy temprano, antes de clase, no hay quien pueda hacer un entrenamiento serio y riguroso a la temperatura ambiental.

CARLOS CARRERO

Josep Igual, nou Director de Benicarló-Crònica

Josep Igual, va néixer a Benicarló fa vint-i-dos anys. Ha col·laborat en revistes com: El Llamp, L'aiguadolç, Mediterráneo, Penyagolosa, Contes de Vila, Revista de l'Escola Massana, Migjorn, i ha fet ràdio a Benicarló-Ràdio. Ha publicat dos llibres de poesia «Treva d'hivern» i «35 poemes» Premi Ciutat de València 1988. Ha estat membre de la redacció de Benicarló-Crònica i dirigeix el quadern de lletres «Passadís».

Coses de Casa

La aprobació del augment del 4° del salari de los funcionaris: jefe de gabinete de alcaldía, asistente social y concejal de dedicación exclusiva del ayuntamiento de Benicarló, no ha gustado nada a la oposición mayoritaria, Alianza Popular, y el asunto con toda probabilidad traerá cola.

Este aumento tiene carácter retroactivo.

En el darrer ple de l'ajuntament es tornaren a sentir veus airades i algunes discussions produïdes pel desacord dels diferents grups en alguns punts de l'ordre del dia, potser ja ningú es recorda de la Campanya Electoral on tots deien que s'oblidarien dels interessos de partit per treballar per un Benicarló millor, sembla que això no és cert, de moment.

El passat dissabte es presentà al Casal Municipal el Club d'Atletisme, que s'ha escindit del Club d'Atletisme Baix Maestrat. Una entitat esportiva nova i vital per a les aspiracions del nostre poble. Ara que tenim Club de Natació, caldrà pensar en la piscina. El President de l'Entitat és Josep Espiell.

El pasado martes se celebró como es tradicional la fiesta de Todos los Santos. Los benicarlundos acudieron como todos los años a rendir homenaje a aquellos familiares y amigos que pasaron a mejor vida. En el cementerio municipal se han realizado en los últimos años unas ampliaciones por fases que permiten a nuestra población tener un mejor servicio y olvidarse de un problema que afecta a otras comunidades y poblaciones, la saturación en los cementerios.

En la capilla del cementerio se celebró la tradicional misa de difuntos y el no menos tradicional rosario dividido en dos partes, la primera iniciada en el mismo cementerio y la segunda en la parroquia de San Bartolomé.

Una vez más los paneles y las flores han sido los artículos más preciados de la parte comercial de la

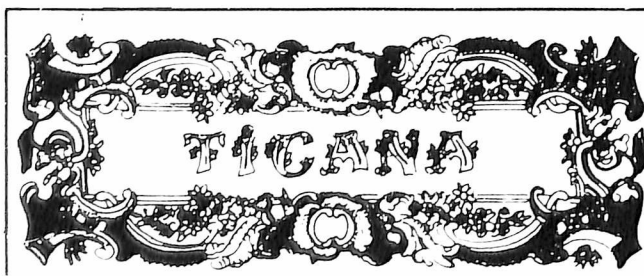
fiesta, y una vez más se ha puesto de relieve la peligrosidad de la entrada de los semáforos (cruce del camino del cementerio) peligrosidad que las autoridades correspondientes siguen sin conjurar.

L'affaire de la urbanització de l'Avinguda de Catalunya encara porta cua, molts ciutadans es pregunten, per exemple, com després de la febre vegetal que contagià alguns carrers de la nostra ciutat, a l'Avinguda recent urbanitzada no s'ha posat ni un sol arbre. Hi ha coses que des de la ciutadania no s'entenen, qui ens les aclarirà?

De boca en boca corren las posibles razones de la dimisión del concejal Juan Pascual Sorlí, hasta ahora no esclarecidas del todo. Lo cierto es que Juan Aparicio ocupará su sillón de concejal cuando la Junta Electoral así lo decida. Aparicio es un hombre muy vinculado al Deporte local, lo cual puede ser una baza importante para el bien de todos los amantes del deporte, que no son pocos y l'Escola Municipal d'Esports y sus 600 matriculados así lo demuestran.

El próximo día 11 de Diciembre se canonizará en Roma a la hasta ahora beata María Rosa Molas, fundadora de las hermanas de Nuestra Señora de la Consolación. Con motivo de la misma un grupo de benicarlundos ha organizado una peregrinación que recorrerá diversas ciudades italianas, para confluír en Roma el día 11 junto a otros peregrinos llegados de muchos puntos del estado donde la madre Molas fundó alguna de las casas de las Hermanas de la Consolación. Benicarló se ha volcado con este acontecimiento y como es sabido el Colegio de la Consolación de nuestra Ciudad fue la última fundación de la madre meses antes de su traspaso, y ante él se levantará un monumento dedicado a la beata del cual Juan Vicente Rambla ya puso la primera piedra.

Han comenzado con plena normalidad y con un nivel de matriculación más que aceptable, para ser el primer año, los cursos de la Universitat Popular, excepto el dedicado a Historia del Maestrat, que debía ser impartido por Juan Bautista Simó, que no contó con alumnado suficiente, todos los cursillos han comenzado su dinámi-

Artesanías - Regalos - Listas Boda

P^o Marítimo, 7 Tel. 47 07 03 BENICARLO

ca. Los diferentes temas que se ofrecen son: Promoción de la Salud, Yoga, Periodismo, Rádio, Ecología, Teatre, Valencià, Modelatge, Ceràmica, Història del Maestrat, Dibuix (tècnic i artístic), Anglès, Gastronomia.

Los más solicitados han sido los de Inglés y Gastronomía.

Parece ser que la mayoría de conductores benicarlándos hacen caso omiso de los pasos de peatones, o de cebra, como popularmente se los conoce. Entre todos deberíamos tratar de hacer valer los derechos de los viandantes, la Policía Local debería velar un poco más para que la peste equina no afecte a los pasos de cebra de nuestra ciudad.

El passat divendres i també el dilluns (vesprada de Tots Sants) es celebrà en diversos Col·legis i Guarderies de la nostra Ciutat la tradicional castanyada i la

realització dels típics pànellets pels propis xiquets: Així arrenen els nostres costums en els més joves que aprenen allò que els seus i nostres avantpassats van crear o salvaguardar de temps pretèrits. La iniciativa dels col·legis és plausible.

El passat dissabte s'inaugurà l'exposició «Publicacions de l'Alambor» la qual ofereix tot allò que l'associació ha anat publicant en els darrers anys, juntament amb exemplars de Benicarló Crònica enquadernats que el visitant pot fullejar. En aquesta revista que tens a les mans han col·laborat més de dues-centes persones. L'acte començà amb unes paraules de Ramon París, secretari d'Alambor qui expressar el gran esforç de l'entitat en tirar endavant aquest setmanari (que ja compta amb 102 números de vida) i publicacions com «Passadís» de caire literari. Acte

seguit Josep Igual, nou director de Benicarló-Crònica, agrai l'assistència de Ramob Barnils i en feu una semblança de la seua personalitat, després el periodista donà una magnífica xerrada que s'animà en un col·loqui força interessant.

El proppassat divendres dia 28 d'octubre la soprano Mª Teresa Barrachina va fer un concert a l'església de Santa Maria del Mar. Un concert veritablement extraordinari, dividit en tres parts, Mª Teresa molt ben acompanyada al piano per Alejandro Garcia donà, un cop més, la seua gran talla de compositora i interpret oferint sobrades mostres del seu virtuosisme. Destaquem la musicació dels poemes de Miquel Peris i Bernat Artola a la primera part i Casta Diva, Vissi d'Arte, l'Habenera de la Carmen de Bizet i Un vel di vedremo de M. Butterfly de Puccini.

La part negativa, la de sempre, l'assistència minoritària. I davant aquesta desídia i desinterès hom es pregunta, per exemple, on eren els components de la Coral Polifònica?

Tret del seu director, no en comptabilitzavem ni

cinc entre el públic. On eren els flamants 800 socis de la Societat Musical Ciutat de Benicarló? On eren les patums de la cultura local? On eren tots els homes i dones relacionades directíssimament amb la música?

Segurament ja ho saben tot, és clar, deu ser això, no tenen res a aprendre, es veu, déu n'hi do!

I on eren els mitjans de comunicació, tret de Castellón-Diario i Radio Nueva, també ho saben tot, o pensen fer la crònica només llegint el programa de mà!

Tot plegat una vergonya, i gran! Ni els regidors de l'ajuntament, tret de dos o tres (el tercer el dubto) assistiren a tant magnífic esdeveniment enriquidor de cap a cap, deu ser que els nostres representants no estan per tonteries de sopranos.

Res mes, agrair a l'ajuntament l'esforç tan poc recompensat d'oferir-nos unes activitats tan interessants a la minoria de sempre, l'altre cop passarem llista.

REDACCIÓ

LONDON PUB

Cristo del Mar, 28
BENICARLO

CREPAMANIA

**FREDERIC ZÜRCHER
LAURENT GIROT**

C/. Juan XXIII, s/n. - Tel. 47 42 56 - **BENICARLO**

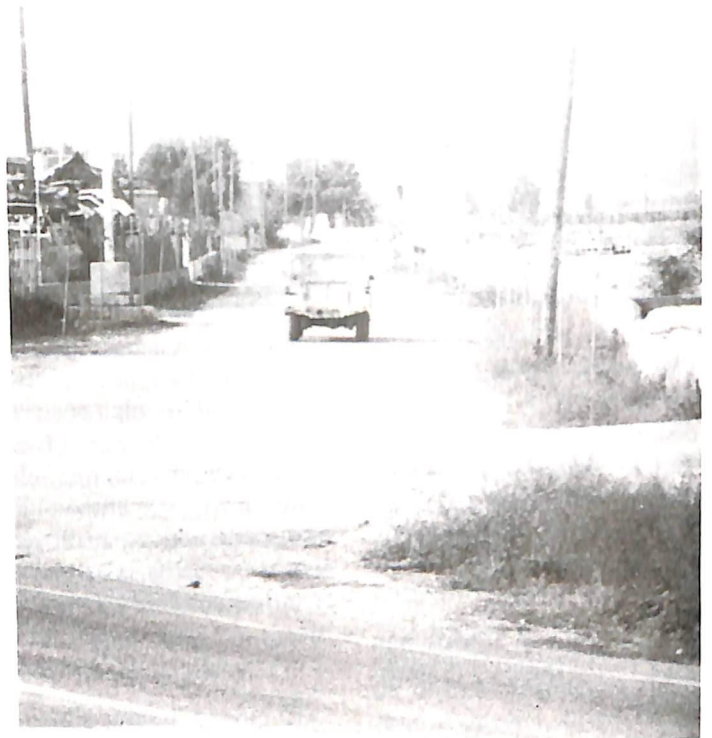
Quin canvi!

pujaran en romeria el dia nou de maig envoltats d'arbres en plena exaltació de la primavera. A més a més de la satisfacció que supose la preocupació per promocionar aquest lloc tant típic i tòpic de la ciutat tota la resta d'any.

Fa dies quan el mussol donava una volta pel terme va observar que a un camí hi havien molts forats excavats a terra sense res a dins, per això es va prometre passar regularment per allí i vore com acabava tot això.

L'altre dia quina sorpresa va tenir quan al tornar a passejar pel camí de Sant Gregori va estar acompanyat per una renglera d'arbres a vora i vora del camí fins l'ermita del sant i somniant una mica es va imaginar l'alegria dels Amics de Sant Gregori i de tots els benicarlandos quan

També va tenir temps de pensar un poquet sobre el progressiu canvi d'actituds dels humans davant els temes ecològics reflectits en un major respecte i valoració de la Naturalesa. Ara només falte que l'ajuntament es preocupe més de regar amb regularitat aquests arbres i els altres del cacs urbà per tal que no es morin de set en les llargues estones de temps sense pluja. I que la resta de ciutadans tinguen més cura d'ells i no com han fet amb alguns dels arbres plantats als carrers

de Benicarló, tant quan vagin passejant a peu com quan circulen amb els seus cotxes, no siga que per voler córrer un poc massa algú s'emporte per davant més d'un d'aquests arbres.

O-GNER

3 al 7

Terroríficamente muertos

CO-T-POC

2 al 7

Frenético

Recuerde: Lunes día del espectador

Edita:

Associació Cultural Alambor
C/. Sant Francesc, 101
Casal Municipal
12580 Benicarló
País Valencià

Director:

Josep Igual i Febrer

Consell de Redacció:

Joaquim Bueno i Bosch
Ramon París i Peñaranda
Josep Manuel San Abdón i Queralt
Pedro Sánchez Làinez
Antoni Febrer

Caps de secció:

J.M. San Abdón (Cultura)
Ximo Bueno (Opinió)

Col·laboradors:

Marcel·lí Piñana
Joan Ferré
Vicent Arnau
Àlvar Añó,
Manuel Garcia i Grau
Àngel Rodríguez de Mier Rizo
Carlos Carrero
Mariano Bueno

Il·lustradors:

Ramon Segarra
Ximo Mas

Administració, subscripció i distribució:

M^a del Carmen Chaveli
Laura Giménez

Publicitat:

Publivaquer, Arcipreste Bono, 43
(Vinaròs) Tel. 45 19 35

Imprimeix:

Jordi Dasso, Impressor
Sant Carles de la Ràpita

Dipòsit Legal: CS-605-85

IMPORTANT: La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions publicades és de qui signa l'escrit. La Redacció es reserva el dret d'acurtar el text per motius de compaginació de tots els articles que sobrepassen les 20 ratlles mecanografiades a doble espai. Tanmateix, hauran d'anar signats tots els originals amb l'adreça i DNI, encara que puguin aparèixer amb el seudònim.

El termini de recepció de les col·laboracions serà el dissabte de cada setmana.

Editorial

Amic lector, Benicarló-Crònica compleix els cent números, ja els superem, i tira per avant, per això és hora, potser de demanar suport a tots els col·lectius que poden fer possible que el setmanari millore i arrelle definitivament al poble.

En algunes setmanes aniràs veient coses noves i nous col·laboradors. Tanmateix la revista canviarà a poc a poc en disseny i presentació, tot per fer més digne el producte per a que t'agrade més.

Intentarem omplir més de contingut aquestes pàgines i buscar un estil de periodisme que la face majoritària.

Tenim una oportunitat històrica de consolidar el projecte que ja fa quatre anys que dura. Per tant els dubtes dels darrers dies s'han aclarit, tirem endavant i necessitem més que mai el suport de tots.

Les vostres col·laboracions seran benvingudes i poden ajudar molt a que entre tots fem la millor crònica del nostre benvolgut Benicarló, que camina cap a un futur ple de reptes i esperances.

– Què constitueix l'espai comunicacional d'un país?

• És el territori que abarquen els mitjans de comunicació d'aquest país, fins allà on arriben els mitjans de comunicació arriba el país, és una mica exagerat però és així, abans l'imperi arribava fins on arribaven els soldats, això cada vegada és menys veritat i en canvi és més veritat que una nació arriba fins allà on arriben els seus mitjans de comunicació, si una nació com la nostra té uns mitjans que no arriben a tot arreu, és una nació en perill. I a la inversa, si els mitjans d'una nació van més enllà del seu territori, com els EE.UU., és un imperi.

– A la conferència d'avui has parlat d'un diari que es vol fer en castellà, per vendre Catalunya a Espanya. I d'altra banda hi ha qui diu que alguns mitjans com «El Món» o «Diari de Barcelona» fan espanyolisme en català. Com ho veus això? Què és millor fer espanyolisme en català o catalanisme en castellà?

• Jo sóc partidari del «Diari de Barcelona» i de «El Món». Com que d'això ja en tenim una experiència dels anys vint i dels temps de la República, tant Pompeu Fabra com Rovira i Virgili ja ho van dir: «que diguin el que vullguin, però que ho diguin en català». I des de la meua òptica si la qüestió és ésser cada vegada més independents, els lligams amb Espanya han d'ésser cada vegada menors, i per tant per què hem d'anar a explicar-los res? Si a mi em diuen anem a fer amb capital català un diari en anglès de cara al mercat americà, això em sembla bé, però evidentment qui posa els diners

Ramon Barnils, la veu de la mitjanit a Catalunya Ràdio

Trenta anys de professió periodística porta Ramon Barnils, on li ha tocat fer tots els papers de l'auca de l'ofici periodístic. La popularitat li ha arribat arran d'haver creat amb Jordi Vendrell i Quim Monzó «La Mercantil Radiofònica». Ara és l'estrella de la mitjanit a Catalunya Ràdio; però és una estrella ben sòlida amb una bona preparació teòrica com va demostrar amb la conferència «L'espai comunicacional dels Països Catalans» que dissabte passat va donar amb motiu dels cent números de BENICARLÓ CRÒNICA. Després vam parlar amb ell, les seves respostes tenen el toc Barnils, però el mitjà aquesta vegada ens limita al no poder reproduir el seu to de veu ni les seues rialles tan expressives.

INTERVIU A RAMON BARNILS PER ENRIQUE GARCIA

per a aquest diari no déu d'ésser d'aquesta idea, perquè és algú, el senyor Prenafeta i companyia, que els interessa mantenir els lligams amb Espanya i volen explicar a ells qui som i com som, i per tant és lògic que ho facen en castellà, però des del meu punt de vista no veig perquè hem d'explicar res, no ho hem d'explicar pas a Turquia, doncs, perquè ho hem d'explicar a Espanya?

– A la conferència t'has mostrat optimista amb el futur del país

• Optimista en el sentit de que les circumstàncies actuals ens són favorables, per primera vegada en segles tenim llibertat, tu pots dir en públic jo no sóc espanyol, quan de temps feia que no ho podies dir això?, hi ha la possibilitat de fer trampes com la de la TV3, que és una trampa total, però la podem fer. Sóc optimista de que les circumstàncies són favorables, ara no sé si nosaltres serem capaços d'aprofitar-les. Jo recordo una circumstància de les primeres eleccions en què un partit independentista del Principat i un altre del País Valencià volien presentar una candidatura i no es van posar d'acord, perquè no estaven d'acord si el fons de l'estel havia de ser groc o blau, hem après molt des de llavors.

«A "EL TEMPS"
LI FALTA ACCENTUAR
LA PART
EMPRESARIAL»

– Un mitjà que abasta tots els Països Catalans és «El Temps». Com el veus «El Temps»?

• És el que menys em desagrada, precisament per això, perquè és l'únic

que abasta tots els Països Catalans, d'una forma legal i oficial, no hi ha res que li ho privi sino és una cosa interna, o siga que és l'únic mitjà de comunicació nacional. Trobo que li falta accentuar la part empresarial, ser més periòdic i no tant ideològic, i no parlo si va a favor dels uns o dels altres, això m'és igual, la primera ha d'ésser de tendències, «El Temps» és una publicació nacionalista i progressista, és tota la definició que hauria de fer, no n'hauria de fer cap altra, perquè tots els mitjans en tenen, «El País» és nacionalista i liberal, l'«ABC» nacionalista i monàrquic i «La Vanguardia» és regionalista i liberal. Però la pega no és aquesta, s'ha de reforçar com a empresa a base de fer com totes les empreses, tenir publicitat, treballar el marketing, les relacions públiques... crec que és encara una revista feta per excessiu idealisme, que jo considero equivocada, l'idealisme és la nació i el progrés, a partir d'aquí vendre exemplars.

«LA SORT DEL «TELE EXPRES» FOU QUE A L'AMO NO LI INTERESSAVA I EL DIRECTOR ERA UN DIRECTOR DE VERITAT»

– Fem una mica d'història, parlem del Tele Expres. Per allí vàreu passar tots els que sou alguna cosa en el món del periodisme a Barcelona i tots en parreu molt bé.

• Sí, és un mite que ens hem fabricat nosaltres, però hi ha que reconèixer que era un diari realment divertit, progressista i «maco», va passar això perquè l'època era bona, tot funcionava bastant en

aquell temps, hi havia el turisme, els diners, els viatges a Europa... Després hi havia dues coses amb les que vam tenir una sort enorme, a l'amo el diari no li interessava, el Conde de Godó era l'amo de «La Vanguardia» i del «Tele Expres», jo vaig passar-me cinc anys al diari i l'amo va venir una sola vegada i l'únic que va dir va ésser: «diguent-li a la senyora de fer feines que netege més aquesta redacció que està tota plena de papers per terra». I l'altra sort que vam tenir és la de tenir un director, que era un director de veritat, Manuel Ibáñez Escofet, que és el millor que he tingut, difícilment en tindrè cap més, estava fent bon periodisme i era el típic burgès català, liberal, condescendent, tolerant... per exemple el «tio» es passejava per allà i deia: «els comunistes són uns fills de puta» i el diari el tenia ple de psuqueros i ell ho sabia. Un director ha d'ésser un director, no pot ser un revolucionari, potser a Rússia en temps de Lenin... Aquestes circumstàncies ajudaven i també havien periodistes joves, que feia molts anys que no n'hi havia, als anys 60 es van començar a fer escoles de periodisme, abans el carnet s'obtenia per via ministerial com el carnet de Falange, i en aquells moments alguns ja vam ésser periodistes per mèrits acadèmics o laborals, no per mèrits oficials.

– Tu també has estat professor de la Facultat de Ciències de la Informació. Creus que aquesta facultat serveix per formar periodistes? Quina valoració en fas?

• Primer de tot el periodisme és un ofici, i els oficis s'aprenen practicant-los, però a més a més es refor-

cen, que per això estem al S. XX, amb classes teòriques o amb coneixements universitaris. Jo sóc partidari que la gent tinga una formació universitària, però al mateix temps que l'ofici, perquè també es dóna el cas que hi ha qui té el títol de periodista i mai no ha escrit una línia, que això també es comença a donar ara. O el que és pitjor, que hi ha professors que tampoc no han escrit una línia i donen classe.

«LA MERCANTIL RADIOFÒNICA» VA SORGIR PER CASUALITAT»

– Com va sorgir la idea de «La Mercantil Radiofònica»?

• Per casualitat, jo no havia fet mai ràdio, i al Jordi Vendrell li van donar tres hores de Catalunya Ràdio i ell va dir: «què foto amb tres hores?», em va venir a veure a mi que érem amics i em va dir: «vols fer ràdio?» i jo li vaig dir que no, i diu: «paguen bé» «així sí», li feia falta més gent i jo coneixia al Monzó i li vaig dir «el Monzó» i ell va dir «collonut» i així va anar tot. Com era un programa que no els interessava, que passaven molt, vam fer el que vam voler, quan se'n van adonar ja no ens van poder fotre fora perquè era el programa de més audiència. Era el de més audiència perquè programem com el nostre no n'hi havia, era una mena d'Encarna Sánchez, però a la nostra manera, era molt com érem nosaltres tres i el gran èxit ens divertia a nosaltres.

– Per què s'ha acabat «La Mercantil» perquè ho heu volgut vosaltres o la direcció de l'emissora?

• No, bàsicament perquè el Vendrell que era el

de ràdio volia treballar de dia, perquè de nit no és lloc, és un món a part. Qui vol ascendir i passar a cap de programes ha d'estar de dia. Llavors el Vendrell va passar a la tarda i el Monzó i jo que ens agrada anar de col·laboradors vam continuar dos anys. Però la tarda no és el mateix. L'empresa no va tenir res a veure, encara que de segur se'n devien alegrar perquè el programa era cada vegada més incendiari. Ara al Vendrell li ha pegat per la política i fa un programa que es diu «L'orquestra». I el Monzó i jo hem millorat, ara ja no som col·laboradors, ara som estrelles, i la diferència és que l'estrella treballa molt menys i cobra més, pràcticament no fot res. Tots hem guanyat.

«LA LLIGA ÉS DEL BARÇA»

– Què et sembla si parlem del Barça? Com s'ho ha fet el Cruïff, per a que una derrota al camp del Madrid, es veja com una victòria?

• Jo fa molt de temps que tinc el carnet dels «Boixos nois», una nit van venir al programa i ens el van donar als tres. Doncs, és la primera vegada en la vida que veig un partit Madrid-Barça que perd el Barça i que surto content, perquè després de veure aquest partit segur que guanyarem la Lliga, perquè el Barça jugava al futbol, l'altre contraatacava, però el futbol el feia el Barça, i amb la moral aquella que el futbol significa marcar gols, no podem perdre la Lliga, podem tenir desgràcia un dia, però en general guanya qui juga a futbol. La Lliga és nostra.

JOSEP MANUEL
SAN ABDON

¡Bienaventurados... Malaventurados!

La de ayer fu3 una noche hermosa, llena de contenido y rica en conversaci3n. Josep confirm3 la vigencia y el futuro de mis antiguas convicciones. Me dorm3 en los brazos de la euforia y, naturalmente, me sum3 en un sueño como antaño: Al l3mite de mis fuerzas caminaba perdido entre la maleza de un tenebroso y espeso bosque, apartando estorbos a diestra y siniestra hasta que, por fin, en un remanso de luz encontr3 a mi viejo y entrañable amigo Juan. Sent3 de inmediato como mi alma era invadida por la sonrisa de paz y de verdad que irradiaba su faz serena.

– Amigo, amado amigo Juan, ¿d3nde est3n los hombres que yo quiero,

los hombres que yo necesito? ¿c3mo se distinguen los ricos de los pobres, los buenos de los malos?

– Pero Angel, mi pobre Angel... si s3lo hay dos clases de hombres: Los bienaventurados y los malaventurados. Y est3n todos ah3, los unos y los otros. Y es f3cil distinguirles porque...

– Bienaventurados son los que no esperan nada a cambio de todo.

– Malaventurados son los que menean el rabo como un chucho cuando el amo les echa las migajas de su mesa.

– Bienaventurados son los que dicen la verdad en la que creen.

– Malaventurados son los que llegan a creerse su

propia mentira a fuerza de tanto utilizarla.

– Bienaventurados son los que se mueven por ideales nobles y altruistas.

– Malaventurados son los que tan s3lo se mueven por intereses personales.

– Bienaventurados son los tontos que ponen su tiempo al servicio de los dem3s.

– Malaventurados son los que se creen buenos e inteligentes porque han conseguido m3s dinero que los dem3s.

– Bienaventurados son los que se equivocan porque trabajan.

– Malaventurados son los que no se equivocan nunca.

– Bienaventurados son los que tienen rectitud y pureza de intenci3n.

– Malaventurados son los retorcidos que utilizan la zancadilla, el chisme y la calumnia.

– Bienaventurados son los que saben lo que hacen y lo que dicen.

– Malaventurados son

los que hacen y dicen lo que no saben.

– Bienaventurados son los inocentes y los prudentes.

– Malaventurados son los imb3ciles y los cretinos.

– Sigue tu camino sin desanimarte ni inquietarte pues, a todos ellos, a los unos y a los otros, POR SUS OBRAS LOS CONOCERAS. Al3ate con los primeros y gu3rdate de los segundos.

Esta mañana, cuando he despertado de mi sueño, me he asomado a la ventana y desde el fondo de mi alma he gritado a los hombres que iban a la barca o al arado, a la f3brica o a la oficina, a los parados, a los estudiantes y a las amas de casa, a todos... BIENAVENTURADOS TODOS!!!

ANGEL
RODRIGUEZ DE MIER

Frankfurt - Bar Los gemelos

Hern3n Cort3s, 40 – Tel. 47 43 85
BENICARLO

El Lancia Y-10 gusta a la gente de hoy.
Agil en ciudad, potente en carretera, siempre elegante y exclusivo. El Lancia Y-10 ha cambiado la actual concepci3n del autom3vil de prestigio.

LA DIFERENCIA DE VIAJAR EN LANCIA
V3anos en Auto-Vito

Ctra. Valencia-Barcelona Km. 134,7
3 ll3menos al Tel. 47 47 03 – **BENICARLO**

NOS VEMOS EL JUEVES

El chocolate del loro

Creo recordar que fue el pasado domingo, 23 de octubre, con motivo de la celebración de un mitin del PCE, el lugar no ha entrado en mi memoria, y en cuanto al partido supongo que continuarán teniendo la patente de marca después de tantas escisiones y cambios al amparo de oportunistas electorales, cuando el califa de Córdoba, Julio Anguita, entre el fragor del discurso y enrojecidos los ojos de emoción ante el clamor de las masas, se refirió al chocolate del loro para definir con un simil dos hechos que nos han perseguido a lo largo de muchas páginas de periódicos, voces convenientemente afinadas, imágenes instrumentadas, una buena dosis de mala conciencia y escándalos de cartón piedra. El carismático líder comunista pronunció la frase con la que se da título a este artículo para relacionarla con los "affaires" de Alfonso Guerra, con lo del Mistere y al alucinante concepto que la Directora General de RTVE, Pilar Miró, tiene de lo que son gastos de representación.

Parece ser que Anguita, también llamado "el irrevocable" por la solidez formal que mantuvo ante la opinión pública de no

aceptar la secretaria general del partido, decisión que al día siguiente revocó y se desdijo, opinaba que existe un excesivo celo por parte de los grupos de oposición al gobierno, y un excelente caldo de cultivo de los medios de comunicación, en agotar temas intrascendentes para el desarrollo del país y que pueden servir de cortina de humo para evitar entrar en los temas de fondo, inhibiéndose de meter el dedo en la llaga.

La cuestión planteada en estos términos induce a pensar, o bien que se trata de maniobras de desgaste del gobierno ante el electorado, cosa que es lícita en una democracia formal, o lo que parece más grave, que sea por falta de alternativas reales a la gestión del actual gobierno socialista, que hasta la fecha no parecen vislumbrarse en el panorama político del país.

Esta forma de hacer oposición, embistiendo al primer trapo rojo que se les presenta por delante, lo de rojo es por lo de tauromaquia, sin plantearse una oposición organizada, planificada, leal y capaz de convertirse en alternativa de gobierno, la estamos padeciendo en todos los ámbitos de nuestra adminis-

tración, Benicarló incluido.

Hasta que punto es una alternativa de gobierno municipal una oposición que centre su acción política en temas populistas y de desgaste sin plantear alternativas concretas a los temas prioritarios de la ciudad como por ejemplo la falta de infraestructura, el mejoramiento de los servicios municipales y el diseño de lo que tiene que ser Benicarló en los próximos años.

Abordar un ataque frontal al gobierno municipal basado en insistir machaconamente en temas puntuales de escasa repercusión política desde medios de comunicación afines y financiados directa o indirectamente por oposiciones políticas marcadamente de derechas, posiblemente pueda autocomplacer a una parte de este electorado que todavía no han asimilado que el campo electoral de Benicarló ha cambiado sustancialmente en los últimos años, pero a la mayoría electoral difícilmente podrán explicarles cual ha sido su colaboración y su aportación en el desarrollo y el progreso de nuestra ciudad.

La derecha, al entrar a saco el socialismo democrático en su espacio socio-

político, ha sufrido una crisis ideológica de identidad, unido a una penosa y mal digerida derrota electoral, que le ha privado de construir pacientemente un partido hegemónico sobre unas bases sólidas ideológicamente asentadas en amplios sectores sociales. Esta falta de ideario político que se aprecia en la práctica diaria de la oposición democrática, les induce a recurrir continuamente a avivar el fuego del populismo, que no dudo pueda resultar un excelente caldo de cultivo para discusiones de bares y de peluquerías, pero que escasamente aporta soluciones reales y efectivas a las deficiencias de equipamientos y servicios que sufrimos los ciudadanos de a pie. A la derecha local todavía le falta recorrer la travesía del desierto, y para empezar el camino podrían cuestionarse a quien beneficia su acción política. Me temo que la respuesta no vaya más allá de una mera y simplista defensa de intereses sectoriales y corporativos. Supongo que sus estrategias electorales pensarán que es en beneficio de la mayoría, dentro de tres años las urnas darán la respuesta.

JOSEP
LAISEZ-FAIRE

AUTOMECANICA

NARRO-VALLE, C.B.

Virgen de Montserrat, 17 - Tel. 47 42 03 -

*Abierto
todo el sábado*

BENICARLO

Reunión de estrellas

Traveling Wilburys
LP. WEA 925 796.

Un *wilbury* era uno de esos músicos que, antes de la irrupción de la mercadotecnia en el negocio musical, se ganaba la vida viajando de pueblo en pueblo, interpretando sus canciones. Ahora, un quinteto desconocido vuelve a contar la historia de esos viejos *buscavidas*, rindiéndoles un humorístico homenaje y presentándose a sí mismo como el último reducto de los *traveling wilburys*.

Traveling Wilburys es un sorprendente grupo formado por Bob Dylan (*Lucky Wilbury*), George Harrison (*Nelson Wilbury*), Roy Orbison (*Lefty Wilbury*), Tom Petty (*Charlie T. Jnr.*), sin *The Heartbreakers*, y Jeff Lynne (*Otis Wilbury*), *alma mater* de la Electric Light Orchestra. Parece una broma, pero no lo es, al margen de que un sentido del humor muy Harrison recorra las notas interiores del disco y la idea general del mismo.

Suya parece la idea de los *alias* y de que no apa-

rezca el verdadero nombre de los músicos en el disco —aunque sí un par de fotos—, pues, no en vano la productora cinematográfica del ex-beatle, Handmade Films, ha sido responsable de las mejores películas de *Monty Piton*.

El contenido del disco, por contra, es totalmente serio. Si ya abruma la calidad que tienen por separado los integrantes de la banda, más gratificante aún resulta la perfecta conjunción estilística conseguida en las diez canciones editadas. Aunque la producción ha corrido a cargo de *Nelson y Otis Wilbury* (Harrison y Lynne), la representación de sonidos propios de cada artista corre pareja, al igual que su participación vocal, en la que se alternan en las distintas estrofas de cada canción, aunque sean Harrison y Dylan los que aporten una mayor presencia, sin olvidar que una gran parte del disco está cantada por los cinco miembros a coro.

El disco es muy ecléctico y mezcla *rockabilly*, *pop*,

rock, *country* y los estilos indefinibles, pero llenos de enorme personalidad, de Dylan y Harrison, todo ello envuelto en unos arreglos un tanto *camp* que entroncan perfectamente con el homenaje pretendido. Es una curiosa ida y vuelta al pasado, en la que resulta difícil separar un cierto sentido comercial de lo que parece ser simple juego y salida de un producto *diferente* al habitual.

No basta con que sea una reunión de estrellas: el

disco posee identidad propia al margen de la habilidad promocional que supone el que la grabación esté ya a la venta mientras la publicidad se reduce a ofrecer: «adivina quiénes son estos cinco músicos». Tal vez sea el último supergrupo de la historia —ahora que la época de este tipo de reuniones parece lejana—, pero no sólo por eso el disco merece la pena. Es una reunión de lujo y el producto también lo es.—
JORGE FLO.

El llençol

del llençol els tocarà suar un poc més.

Com tothom sap, a hores d'ara ja sabem els resultats de les proves que li han fet al llençol de Torí, demostrant científicament que la peça de roba és, a tot estirar, medieval. L'església ho ha acceptat de bon grat i diu que el llenç serà benerrat simplement com una imatge o una pintura de la passió de Jesús de Natzarret.

El més important per a mi en tot açò és que tots els bruixots i profetes del passat, ocults i tèrbols s'hauran quedat amb un pam de nassos i si volen enriquir-se a costa de misteris com el

I amb tot açò del llençol de Torí, hom es pregunta si la hipotètica confirmació de que la tela sí era de l'època de Crist i que amb probabilitat el cos impregnat al teixit era amb tota probabilitat el de Jesús: haguessen augmentat el nombre de creients? Necessita la gent posar el dit a la nafra?

Tot plegat els misteris no han acabat, en resten els suficients com per a que els especuladors de l'ocult tracten d'enriquir-se més. Els hi ha d'espavilats!

JOSE
GASSET Y ORTEGA
Pseudònim

Llibreria - Papereria

Tere

Ferreres Bretó, 34
Tel. 47 07 84
BENICARLO

REVESTIMIENTOS

PAVIMENTOS

PAMESA

Distribuidor exclusivo
para Castellón Norte

SUMABE

Carretera Cáliz, 4 - Tel. 47 30 14
BENICARLO

Manuel Joan i Arinyó, Premi «Sant Joan» de novel·la

L'escriptor Manuel Joan i Arinyó que va nèixer a Cullera fa 32 anys, però molt vinculat a Benicarló per raons familiars, ha estat guardonat amb el premi Sant Joan de novel·la, dotat amb dos milions de pessetes. Manuel Joan que és col·laborador habitual de les activitats literàries de l'Associació Cultural «ALAMBOR», havia aconseguit abans divuit premis literaris, però sens dubte aquest és el més important. La seua activitat literària va començar com a poeta, gènere que va abandonar per passar a la prosa. És autor de diverses novel·les com «Han donat solta als assassins», «Stress», «Mateu, el fill d'en Marc», «Diari de Campanya» i «En Tit-Hola», totes elles d'un marcat contingut eròtic.

L'obra guardonada amb el premi «Sant Joan» porta per títol «Les nits perfumades» i suposa un canvi en la seua temàtica habitual, és una autobiografia que abarca dels 0 als 6 anys de l'escriptor. Esperem llegir-la aviat.

J.M.S.

LA FINESTRA DESPULLADA

L'automòbil de l'Efigie

L'automòbil de l'efigie amb pits de fil amb llengües de gemecs que basteixen l'atzur que les abraçades supuren sobre el marbre del seient de darrera que enyora els teus guants de fruites i pols. L'automòbil furtiu de les aranyes. Segurament les sabates brodades de perfils d'os ignoren el vell deute de posar cadascuna de les cadires de boga sagnosa amb la bandereta suïssa, és per això que, graciosament, reblen amb llurs ungles passos d'una dansa àrab, sagrada.

Els ventres apegalosos fan relliscar, any rera any, per la pasqueta de Sant Romenç, els rajos de la sal d'aquells viatgers que esperen autobusos de zenc i badallen els nou vomits de l'amor dels errabunds.

Al magatzem, ascensors en zel despengen falses reproduccions mironianes de l'extingida Associació

de Melics Triomfants (carenes folles! per als amics i la família). L'inspector, que de fet, sempre ho ha sospitat liga llurs màscares grises al roure del jardí botànic.

A l'aparador la Pepa Blanco ha posat l'esquelet llefiscós de l'enciclopèdia de les Arts i els Oficis, no em tempta però l'esquer i amb una reproducció plàstica d'un Buda a l'aixella cerco el çavallet de mar que alimentat amb perfums femenins i ous crus em fa de despertador a l'hivern – somort d'estiu esdevé arena o xiscles d'un gest desencaixat.

Això i tot l'espantac podreix el volant a les baves de llur pentinat – mocositat de caçador per les veïnes – i l'efigie somriu secrets desespers a la mortalla del seient de darrera, darrer assassinat del meu insomni de sofres bullents.

Programacion y Servicios Programación y Servicios Asesores informaticos

Estamos especializados en soluciones informáticas para PYMEs. Nuestros programas de gestion contable y comercial resolverán sus problemas de contabilidad, libros registro IVA, facturación, control de stocks y muchos otros procesos comerciales.

Si dispone de un ordenador PC compatible y no consigue obtener el máximo rendimiento de él, llámenos. Le ofrecemos una garantía de funcionamiento de los programas de 1 año, así como nuestro servicio de mantenimiento y apoyo.

No lo dude, venga a visitarnos o llámenos al telefono (964) 47 55 80. Le haremos una demostración en su propio ordenador o en nuestras oficinas. Sin ningun tipo de compromiso.

Oficinas : C/Grao, 20 Bajos Dcha
Benicarló
Tlf. (964) 47 55 80

Agente en Castellón : Benjamín Pitarch Bernad
Tlf. (964) 230436

Polivalents

A la pre-temporada un informador local preguntava a un dels nous jugadors del Benicarló: «Eres un jugador polivalente?» i ell responia «¿Eso qué significa?» Ara, tots els jugadors del Benicarló saben què significa éssers polivalents, **Mike Alonso**, els ho ha ensenyat a base de bé. El diumenge contra el Dènia tot estava canviat, a la porta jugava una altra vegada **Quim** d'Ulldecona, que no Kim de l'Índia com molts informadors no massa versats en català escriuen de vegades. A la banda dreta **Moya**, de lliure **Rubén**, al veterà capità només li falta jugar de porter, però la seua seguretat és tota una garantia per als patidors de mena, **Migué** ha estat cuiner abans de fraire, abans era davant centre ara defensa central, per davant d'ell no passa ningú i a més a més mana. **Fondarella** s'ha convertit en un marcador implacable al mig del camp i fins i tot puja a l'atac amb notable perill. Desconeixem la història de la resta de jugadors del Benicarló, però la seva polivalència fa que a poc a poc l'equip siga un equip, que és el que ha d'ésser un equip.

No hi havia només canvis en la demarcació dels jugadors, també a la

graderia n'hi havia, en lloc del pernil habitual es rifava un gall capó. «Abans que el gall cante tres vegades, el Benicarló marcarà el primer gol» —va dir algú—, però el gall va cantar unes quantes dotzenes de vegades abans que **Goyo** —una mescla de **Valdano** i **Roberto Martínez**— fes pujar el definitiu 1 a 0 al marcador. Quan la pilota va eixir del peu del jugador ningú era apostat per aquella patada ni un xavo, però com el diumenge tot anava al revés l'esfèric va anar a parar al fons de la xarxa, el porter del Dènia havia cantat més que el gall. Per contra les quatre o cinc ocasions clares del Benicarló no es van poder concretar, era el destí del dia.

L'àrbitre, **Camargo Reyes** havia tingut alguna actuació polèmica contra el Benicarló en temporades anteriors, —aquella vegada del Gandia—, les equivocacions del diumenge entraren dins de l'esfera de les equivocacions humanes, l'augment dels cabells blancs li haurà augmentat l'enteniment. Al final però ens va obsequiar amb tres o quatre minuts de almoïna, sabedor sens dubte de què el patiment és la sal del futbol. Quan van aparèixer els rats penats més matiners, va fer sonar el xiulet. El Benicarló havia aconseguit la primera victòria, la pre-temporada, s'ha acabat, la lliga comença ara.

J.M.S.

Avant! Benicarló

El C.D. Benicarló assolí diumenge la primera victòria, i això desperta l'esperança de l'aficionat que malgrat tots els resultats negatius de les primeres jornades ha donat ferm suport als homes de Miquel Alonso.

I si el resultat és important, també ho és que l'equip millora per moments, les seues línies han assolit un bon nivell de joc i sembla que, definitivament, el Benicarló està entrant en aquesta lliga on només promocionarà un equip.

Cal reconèixer el treball intens d'Alonso que ha aconseguit formar un bloc en un equip que no ha pogut gaudir de la lògica pre-temporada i que per tant ha començat aquesta lliga amb tota mena de contrarietats i desavantatges que ha calgut superar amb la paciència de tots, sobretot, insisteixo, de l'aficionat que ha pujat a l'estadi cada diumenge per donar suport a l'embrió d'una esperança que ara ja és una realitat.

J.I.

Pub Cervecería

Vicente Noguera

Hernán Cortés, 25
BENICARLO

hernán cortés, 25. benicarló

SEBASTIA

SEBASTIA - MOLINER, S. L.

ACRISTALACION DE OBRAS
INSTALACIONES COMERCIALES DE SEGURIDAD
VIDRIOS AISLANTES CLIMALIT Y VICLINA
VIDRIOS Y ESPEJOS DE TODAS CLASES
TALLER DE MANUFACTURA DEL VIDRIO

AVDA MAGALLANES, 157 TEL 47 12 12

BENICARLO

RENAULT

AUTOCA, S.L.
SABADO MAÑANA ABIERTO

R-18 GTD FAM.	CS-J
R-11	CS-K
R-6 TL	CS-F
PEUGEOT 505 SRD	CS-I
SEAT-TRANS	CS-K
R-5	CS-M
R-12 TS	CS-F
CITROËN C-15 DIESEL	CS-M
CITROËN BX-DIESEL	CS-M
DYANE 6	CS-I
FORD - F	B-EV
FORD - ORION	CS-L
R-4 FSA	CS-I
R-18 GTD	CS-L
R-18 GTD	CS-K

Tel. 47 11 50 - 12580 BENICARLO

AUTOVINA S/A

TELF. 471950 - BENICARLO

su concesionario PEUGEOT TALBOT

Peugeot 205 GR	CS-O
Peugeot 205 SRD	CS-M
Peugeot 205 SRD	CS-N
Talbot Horizon GTD	CS-N
Renault 4 TL	CS-M
Renault 5 GTL	CS-I
Ford Escort 1.6	B-EZ
Renault 6 GTL	V-AP

Auto Esteller, S.L.

Audi

Avenida Magallanes, 1
12580 Benicarló
 Castellón

Ctra. Nacional 340, Km. 141,5
12500 Vinaròs
 Castellón

Panda Marbella	CS-J
VW Classic	CS-N
VW Santana	T-N
Renault 11 TXE	CS-M
Renault 14 GTS	CS-K
Peugeot 505 SRD	CS-J
Peugeot 205 SR	CS-L
Talbot Horizon GLD	CS-K
Citroën CX-GTI	CS-I
Ford Granada	CS-I
Ford Fiesta	CS-F

GARANTIA 1 AÑO

TOYOTA

YAMAHA

UT-3MC-0107975-87BK

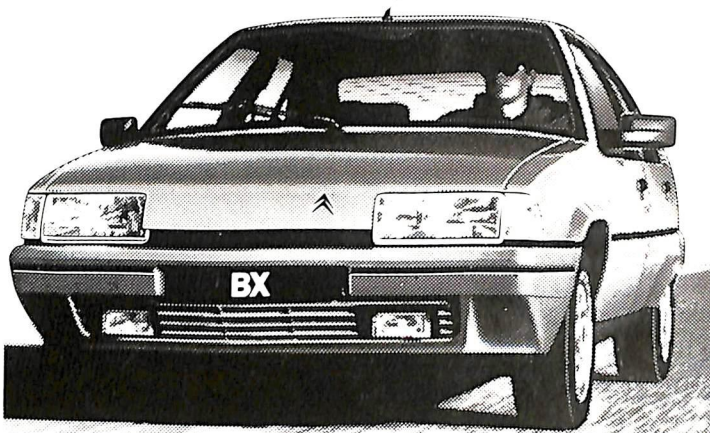
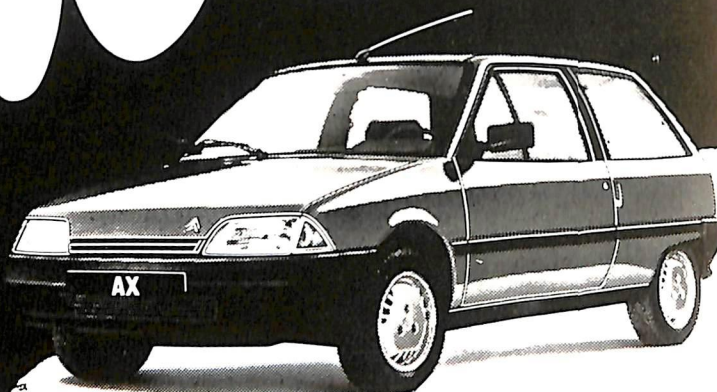
ROCAUTO

Avda. Magallanes, 102
 Tels. 47 23 56 y 47 09 42
12580 BENICARLO

SOLO HASTA EL 31 DE OCTUBRE
EN LA RED CITROËN

100.000

PESETAS

Ahórrese 100.000 pesetas en la compra de su nuevo Citroën gasolina (90.000 pesetas vehículos industriales gasolina), si lo financia a 2, 3 ó 4 años a través de la Entidad de Financiación de Citroën, con una entrada de sólo el 10%.

Condiciones excepcionales al contado. Aproveche esta magnífica oportunidad para comprar su nuevo Citroën.

Talleres FUENTES

Agencia Oficial CITROËN

Nacional 340 - Km. 135'400
Tel. 47 17 41 - BENICARLO